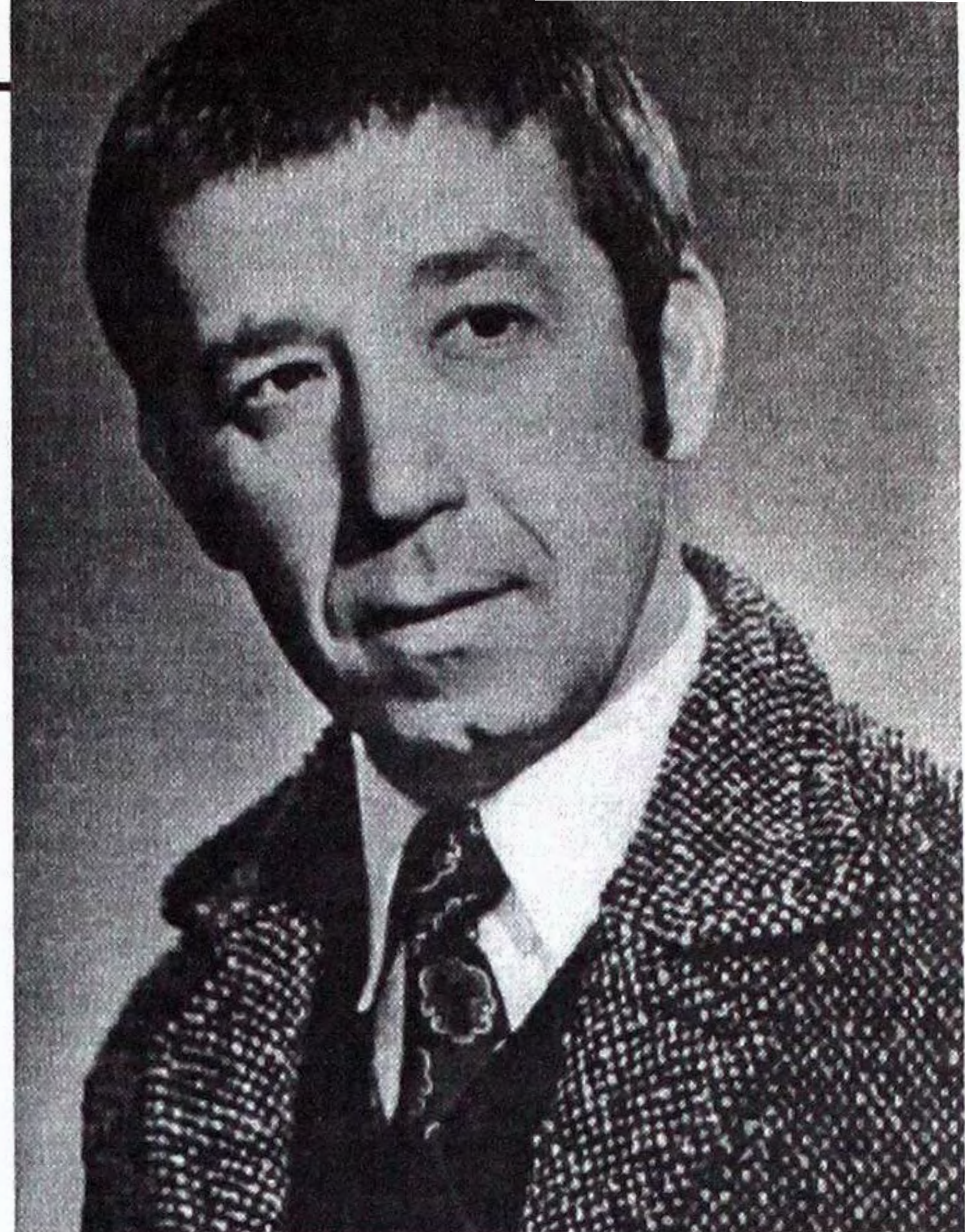

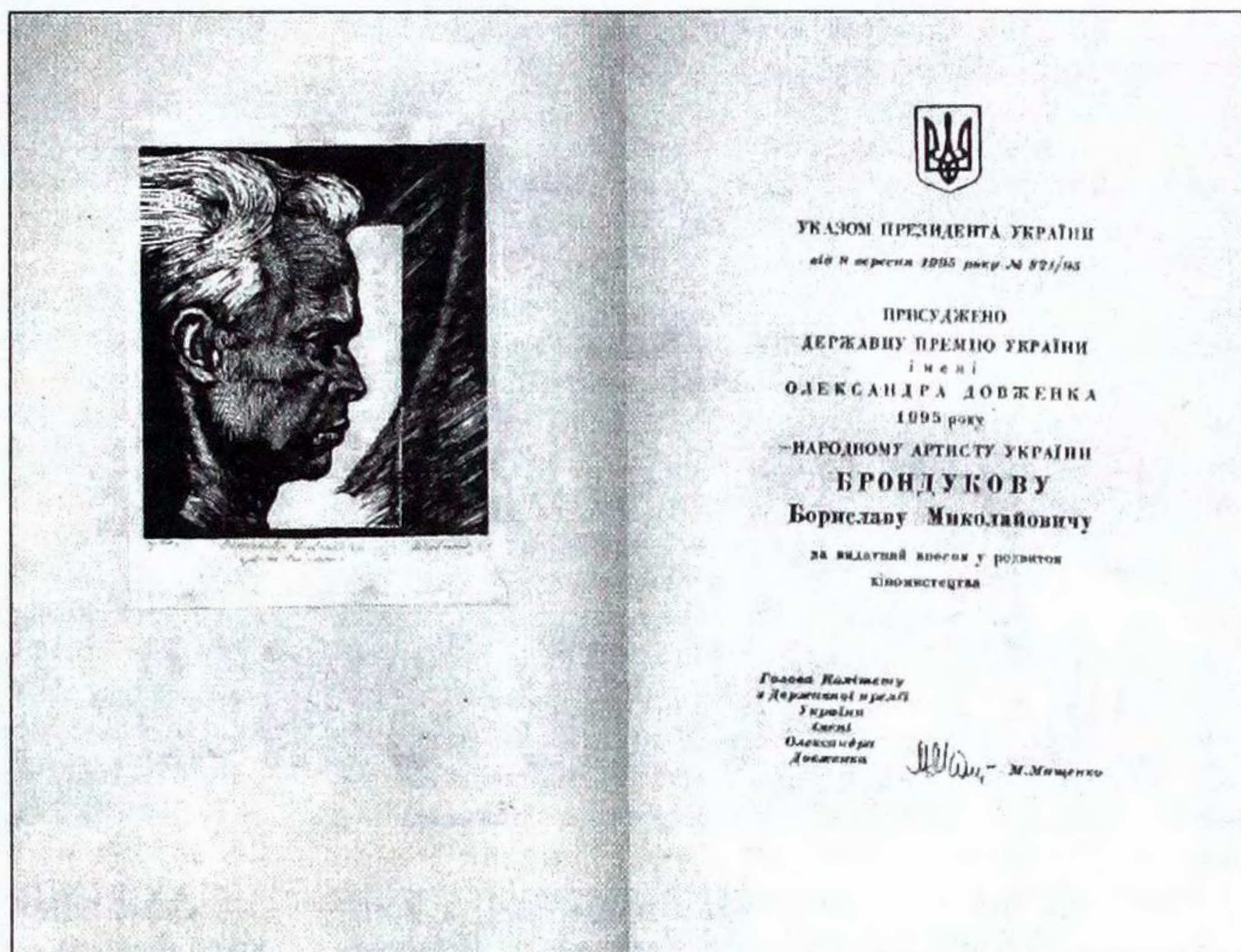
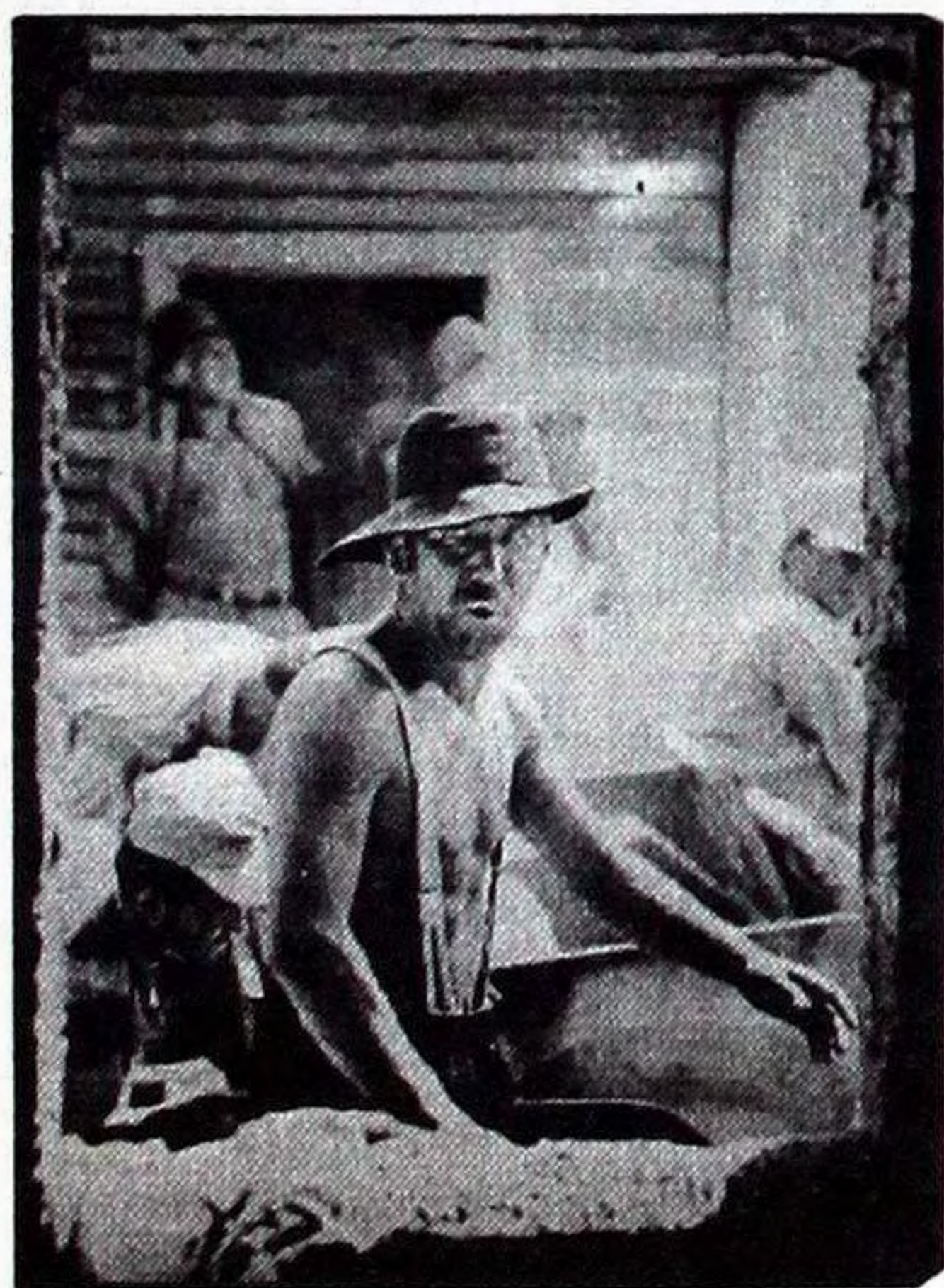
Першу Державну премію імені О.ДОВЖЕНКА вручено

Наприкінці 1994 року Кабінет міністрів прийняв постанову про Державну премію України імені Олександра Довженка, яка присуджуватиметься щорічно до 10 вересня за видатний внесок у розвиток українського кіномистецтва. Було створено спеціальний Комітет, який очолив кінорежисер, народний артист України Микола Мащенко. Рішенням цього Комітету лауреатом премії 1995 року став український кіноактор Борислав Брондуков, який знявся у багатьох фільмах, а його провідні ролі у фільмах "Камінний хрест", "Захар Беркут", "Тривожний місяць вересень", "Вавилон ХХ" увійшли до скарбниці кіно.

Природа обдарувала його здатністю лицедійства. Тож не випадково за Брондуковим закріпилася слава витівника, який уміє розіграти кого завгодно із абсолютно серйозним виглядом. Кінематограф скористався комедійним даром актора і після популярного свого часу фільму "Афоня" глядачі легко пізнавали Брондукова - як у житті, так і на екрані. Георгій Данелія волів акторів, які були б талановитими коміками, здатними підкорити глядачів не смішною типажністю, а всім багатством життєлюбної натури. Такими були Євген Леонов, Валентина Тализіна, Леонід Куравльов, і в цей ансамбль чудово вписався Брондуков, якому випало зіграти маленьку людину з пивнухи, сконцентрувавши в цьому персонажі забарвлене у хмільну тональність життя часів застою.

І як же цей, виразно комедійний актор зміг зіграти одну із найсильніших трагедійних ролей в кіно 60-х років? І зіграти, передавши найневловиміші нюанси, стан приреченої лю-

дини, яку осяяло прозріння. Здавалося б, короткий побутовий епізод - майже нічого не відбувається: просто сидять сільські дядьки за столом, п'ють і закушують, спроквола перекидаються репліками, дають випити злодієві, над яким буде вчинено розправу. Коли бачиш на екрані обличчя злодія, знеможене, в якому приреченість і спокута, відчай і біль за змарнованим життям, крик душі, яка прокинулася перед загибеллю, коли бачиш затуманені очі, проймає дроз. У цьому епізоді - випромінення напруженого

**Б.Брондуков у фільмі
«Санта-Есперанса».
Режисер С.Аларкон. 1979.**

душевного стану потужне і сильнодіюче. Новела "Злодій" у "Камінному хресті" Л.Осики стала відкриттям актора, який вразив органічним перевтіленням і доніс біль та страждання ізгоя. Цей чоловік без імені піднісся до поетично-філософського узагальнення, тієї неповторної мови, яка була притаманна кращим фільмам українського кіно.

Перелік зіграних Брондуковим ролей зайняв би багато місця, але в цьому разі важливо підкреслити, що справа не в кількості, а в якості. Осягнути широкий діапазон - від комедійних ролей, які вриваються в пам'ять, до не менш пам'ятних ролей трагедійних, під силу тільки справжнім талантам. До них належить і Борислав Брондуков.